

ธรรมเนียม เรื่อง “จดหมายตอบอุบาสิกา นิชิ-เนียว”

“Reply to Onichi-Nyo” (WND. pp. 1089-1090) – continues

ความจริงใจ คือสิ่งสำคัญ

ในครั้งแรกของธรรมเนียมฉบับนี้ พระนิชิเร็น ไคโซนิิน ได้แสดงความเคารพอย่างสูงสุดต่ออุบาสิกา ออนนิชิ-เนียว ที่ส่งสติกมาถวายด้วยความจริงใจ ท่านไคโซนิินได้ยกตัวอย่างจากพุทธนิทาน 2 เรื่อง ท่านได้สอนว่า สิ่งสำคัญที่สุดในการทำบุญทำทานทางพุทธศาสนา ก็คือความจริงใจ ไม่ใช่วัดกันจากจำนวน หรือมูลค่าของสิ่งที่นำมาถวาย ความจริงใจเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ ดังที่แสดงให้เห็นชัดแจ้งจากเรื่องราวของเด็กชายศรีสัมภาวะ และเรื่องตะเกียงของยากหญิงผู้หนึ่ง ความจริงใจไม่สามารถบังคับกันได้ แต่เกิดได้จากแรงจิตใจเท่านั้น เด็กชายผู้นั้นเกิดแรงจิตใจจากการที่ได้พบกับพระพุทธเจ้า และจึงได้ถวายขนมก้อนดินให้แก่พระพุทธองค์ เด็กชายผู้นั้นอาจจะมี ความมั่นใจว่าจะได้รับผลบุญกุศลจากการกระทำของเขา แต่เขาไม่ได้เกิดแรงจิตใจเพื่อหวังผลประโยชน์ส่วนตัว ขนมก้อนดิน คือการแสดงออกถึงความจริงใจของเขา ยากหญิงผู้นั้นไม่จำเป็นต้องตัดผมเอาไปขายเพื่อซื้อน้ำมันตะเกียงก็ได้ แต่ว่าเธอต้องการจะทำเองจากความจริงใจของเธอ เพื่อเป็นการแสดงความขอบคุณต่อพระพุทธศาสนา

พลังของธรรมหัตถ์จรรยา

ในครั้งหลังของธรรมเนียมฉบับนี้ พระนิชิเร็น ไคโซนิิน ได้สอนให้รู้ถึงพลังอันยิ่งใหญ่ของธรรมหัตถ์จรรยา โดยอุปมาว่าเป็นเหมือนดัง “โลกกว้างใหญ่” และ “มหาสมุทร” และ “ดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์” คำอุปมาที่ท่านไคโซนิินพูดถึง “อักษรตัวเดียวของสัทธรรมปุณฑริกสูตร” นั้น หมายถึงความจริงแท้ของพระสูตรนี้ หรือ ธรรมหัตถ์จรรยาแห่งนัมเมียวโฮเร็งเงเคียว นัมเมียวโฮเร็งเงเคียว คือกฎแห่งชีวิตที่สำคัญแท้จริง และเป็นกฎของสกลจักรวาล พร้อมทั้งเป็นนามของชีวิตพระพุทธ ซึ่งเป็นหนึ่งเดียวกับความจริงแห่งสกลจักรวาล ธรรมหัตถ์จรรยาแห่งนัมเมียวโฮเร็งเงเคียว คือรากฐานที่ทำให้มวลมนุษยชาติสามารถทำให้สภาพชีวิตพุทธภายในของทุกคนปรากฏออกมาได้

ธรรมหัตถ์จรรยาเปรียบเสมือนดัง “โลกกว้างใหญ่”

พระนิชิเร็น ไคโซนิิน ได้เขียนไว้ว่า “อักษรเพียงตัวเดียวของสัทธรรมปุณฑริกสูตรเปรียบเสมือนดังโลกกว้างใหญ่ ซึ่งให้กำเนิดต่อทุกสิ่งทุกอย่าง” ธรรมหัตถ์จรรยาให้กำเนิดต่อปรากฏการณ์

ทั้งปวง แต่ทำไมไม่ได้แยกออกไป หรืออยู่คนละแห่งจากปรากฏการณ์เหล่านั้น ชีวิตทุกชีวิต คือการปรากฏออกมาของธรรมหัตถ์ธรรมในรูปต่างๆ กัน แต่ละชีวิตมีคุณสมบัติ หรือลักษณะเฉพาะตัว แต่ที่ทุกชีวิตเชื่อมโยงกันโดย“โลกกว้างใหญ่”ของธรรมหัตถ์ธรรม โดยการสวดนมัสการโฮเร็งเงเคียวด้วยความมั่นใจว่า ชีวิตของเราก็คือ นมัสการโฮเร็งเงเคียว จะทำให้เราฝังรากฐานแห่งการกระทำทุกอย่างของเราไว้ในธรรมหัตถ์ธรรม และสร้างสรรค์สถานการณ์ทุกอย่างที่เราเผชิญให้เกิดคุณค่ามากที่สุด

ธรรมหัตถ์ธรรมเปรียบเสมือนดัง “มหาสมุทร”

พระนิชิเร็น ไดโชนิิน ได้เขียนไว้ว่า “อักษรเพียงตัวเดียวของธรรมหัตถ์ธรรมเปรียบเสมือนดังมหาสมุทร ซึ่งบรรจุไว้ด้วยน้ำจากแม่น้ำทุกสาย” ในที่นี้ท่านแสดงให้เห็นว่า คำสอนทุกชนิดบรรจุอยู่ในมหาสมุทรแห่งธรรมหัตถ์ธรรม พระศากยมุนีพุทธได้ทรงเทศนาคำสั่งสอนต่างๆ มากมายจากพื้นฐานแห่งการตรัสรู้ถึงสัจธรรมความจริงอันสูงสุดแห่งชีวิตที่ท่านได้บรรลุรู้แจ้ง สัจธรรมอันสูงสุดอันนี้ก็คือ นมัสการโฮเร็งเงเคียว ฉะนั้น พุทธธรรมคำสั่งสอนทั้งหมดกำเนิดมาจากธรรมหัตถ์ธรรมเพียงอันเดียวเท่านั้น การอุปมาเรื่องนี้ รวมถึงคำสอนอื่นๆ ทั้งหมดด้วยเช่นกัน ในเมื่อคำสอนของทุกศาสนา และหลักปรัชญาทั้งปวงเกิดขึ้นมาจากมนุษย์เรา ซึ่งทุกชีวิตนั้น คือการปรากฏออกมาของธรรมหัตถ์ธรรม ดังนั้น คำสอนทุกอย่างได้มีพร้อมอยู่แล้วในคำสอนแห่งนมัสการโฮเร็งเงเคียวเพียงหนึ่งเดียว หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ การสวดนมัสการโฮเร็งเงเคียวด้วยความมั่นใจในสัจธรรมของสกลจักรวาลจะสามารถทำให้นำเอาพุทธปัญญาที่อยู่ภายในชีวิตเราออกมา เพื่อที่จะใช้คำสอนอื่นๆ ที่มีอยู่มากมายให้เป็นประโยชน์ต่อความก้าวหน้าในชีวิตของเราได้

ธรรมหัตถ์ธรรมเปรียบเสมือนดัง “ดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์”

พระนิชิเร็น ไดโชนิิน ได้เขียนไว้ว่า “อักษรเพียงตัวเดียวของสัทธรรมปุณฺฑริกสูตร เปรียบเสมือนดัง ดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์ ซึ่งให้แสงสว่างต่อทวีปทั้ง 4” คำอุปมาอันนี้แสดงว่า เมื่อเราใช้ธรรมหัตถ์ธรรมซึ่งเป็นรากฐานแห่งปรากฏการณ์ทั้งปวงมาเป็นพื้นฐานแห่งชีวิตของเราแล้ว เราก็จะสามารถเข้าใจได้ชัดเจนถึงธรรมชาติแท้จริงในสิ่งแวดล้อมรอบตัวเรา เมื่อเราเกิดหลงคิดเพราะกิเลส และความอยากแบบเห็นแก่ตัวขึ้นมา เราก็จะมองไม่เห็นสิ่งต่างๆ ในรูปที่เป็นจริงของมัน ซึ่งเหมือนกับกำลังเดินอยู่ในที่มืด เราอาจจะทำให้ตัวเองต้องตกกระท้ำลำบากจากความประพฤติดีของเราเองก็ได้ แต่เมื่อเราสวดนมัสการโฮเร็งเงเคียวด้วยความเชื่อมั่นในสภาพชีวิตแห่งพุทธที่มีอยู่ภายใน

ตัวเราแล้ว ก็จะสามารถทำให้ดวงอาทิตย์แห่งธรรมหัตถ์จรรยปรากฏขึ้นภายใน เพื่อให้เราได้มองเห็น ทั้งชีวิตเราเอง และสิ่งแวดล้อมภายนอกด้วย

ให้การรับรองในความสุขอันสูงสุดต่อ ออนนิชิ-เนียว

พระนิชิเร็น ไดโชนิิน ได้เขียนไว้ว่า “ผู้หญิงเปลี่ยนแปลงไป และกลายมาเป็นอักษร เมียว ตัวเดียว อักษร เมียว เปลี่ยนแปลงไป และกลายมาเป็นพระศากยมุนีพุทธประทับนั่งอยู่บนกลีบดอกบัว” “อักษร เมียว ตัวเดียว” ในที่นี้ หมายถึง นัมเมียวโฮเร็งเงเคียว และ “พระศากยมุนีพุทธประทับนั่งอยู่บนกลีบดอกบัว” หมายถึงสภาพชีวิตพุทธเนื่องด้วยดอกบัวเบ่งบานขึ้นมาโดยไม่ประอะเปื้อนน้ำโคลนตมที่หล่อเลี้ยงให้เติบโตขึ้นมา จึงถือเป็นสัญลักษณ์แห่งสภาพชีวิตพุทธ ซึ่งทำให้คนเราสามารถสร้างคุณค่าสูงสุดในทุกสถานการณ์ เปลี่ยนความยากลำบากให้เป็นแรงผลักดันเพื่อความเจริญรุ่งเรืองและความสำเร็จโดยสมบูรณ์ พระนิชิเร็นให้การรับรองต่อออนนิชิ-เนียว ว่าความศรัทธาจริงใจในธรรมหัตถ์จรรย จะทำให้เราบรรลุถึงสภาพแห่งความสุขสมบูรณ์อันจะทำให้เราประสพสุขในทุกขณะจิตแห่งชีวิต

ธรรมนิพนธ์ เรื่อง “การบรรลุพุทธภาวะในชั่วชีวิตนี้”

“On Attaining Buddhahood in This Lifetime” (WND, pp.3-4)

ถ้าท่านปรารถนาที่จะเป็นอิสระจากความทุกข์แห่งการเกิด และการตาย ตามที่เป็นมาตลอดกาล ตั้งแต่กาลเวลาที่ไร้จุดเริ่มต้นในอดีตชาติ พร้อมทั้งจะได้บรรลุอนุตรสัมมาสัมโพธิ (การบรรลุพุทธภาวะในขั้นสมบูรณ์สุด) ในชั่วชีวิตนี้ ท่านก็ต้องเข้าถึงสัจธรรมความจริงมหัตถ์จรรย ซึ่งแฝงเร้นอยู่ในสรรพสัตว์ทั้งปวง ความจริงอันนี้ก็คือ เมียวโฮเร็งเงเคียว การสวดเมียวโฮเร็งเงเคียวจะทำให้เข้าใจถึงความจริงมหัตถ์จรรยที่อยู่ในสรรพสัตว์ทั้งปวง.....

แต่อย่างไรก็ตาม แม้ว่าท่านจะสวด และเชื่อในเมียวโฮเร็งเงเคียว หากคิดว่าสัจธรรมนี้อยู่ภายนอกชีวิตของท่าน ก็จะไม่ถือว่าท่านกำลังมีศรัทธายึดมั่นในธรรมหัตถ์จรรย แต่เป็นการเชื่อถือในคำสอนที่ต่ำลงมา “คำสอนที่ต่ำลงมา” คือพระสูตรอื่นๆ ที่ไม่ใช่สัทธรรมปุณฑริกสูตร คำสอนในพระสูตรอื่นๆ ทั้งหมดเป็นเพียงคำสอนกุศโลบาย และคำสอนชั่วคราว ซึ่งไม่อาจนำไปสู่การบรรลุพุทธภาวะได้โดยตรง และเมื่อไม่มีหนทางตรงไปสู่การรู้แจ้ง ท่านก็ไม่สามารถบรรลุพุทธภาวะได้ แม้ว่าท่านได้ปฏิบัติธรรมจากชาติหนึ่งไปยังอีกชาติหนึ่งเรื่อยไปหลายกัปหลายกัลป์นับไม่ถ้วนก็ตาม ฉะนั้น การที่จะบรรลุพุทธภาวะภายในชั่วชีวิตเดี่ยวนี้อันก็เป็นไปไม่ได้ ดังนั้น เมื่อท่านสวด เมียวโฮ

(ธรรมหัตถจารย์-นัมเมียวโฮเร็งเงเคียว) และท่อง เร็งเง(ปุลมทริกสูตรแห่งธรรมหัตถจารย์) ท่านจะต้องปลุกเรียกความศรัทธาอย่างลึกซึ้งซึ่งว่า เมียวโฮเร็งเงเคียว คือชีวิตของท่านเอง

ท่านจะต้องไม่คิดไปว่าคำสอนบทหนึ่งบทใดก็ตามในจำนวนคำสอนอันสูงส่ง 8 หมื่นธรรมชั้นในชั่วชีวิตของพระศากยมุนีพุทธ หรือคำสอนของพระพุทธ และพระโพธิสัตว์องค์ใดองค์หนึ่งทั่วทั้ง 10 ทิศ และ 3 กาลแห่งชีวิต (อดีต ปัจจุบัน และอนาคต) อยู่ภายนอกตัวท่าน การปฏิบัติพุทธธรรมจะไม่ช่วยปลดเปลื้องความทุกข์แห่งการเกิด และการตายของท่านไปได้แม้แต่น้อย นอกเสียจากว่าท่านได้รู้ถึงธรรมชาติที่แท้จริงแห่งชีวิตของตนเอง ถ้าหากท่านมัวแต่แสวงหาการบรรลุพุทธภาวะจากภายนอกตัวเองแล้ว การปฏิบัติธรรมถึงหมื่นวิธี หรือประกอบกรรมดีหมื่นอย่างก็จะเป็นการเปล่าประโยชน์ ดังเช่นยาจกที่คอยเฝ้ารับความร่ำรวยของเพื่อนบ้านทั้งวันทั้งคืน แต่ตัวเองไม่ได้รับเงินทองเพิ่มขึ้นแม้เพียงครึ่งสตางค์ ดังนั้น ในอรรถาธิบายของพุทธนิกายเทียนไท่ได้บ่งบอกไว้ดังนี้ “นอกเสียจากว่าเขาได้รู้ถึงธรรมชาติแห่งชีวิตของตน ไม่เช่นนั้นแล้ว จะไม่มีวันลบล้างกรรมชั่วออกไปได้” ใจความตอนนี้หมายความว่า นอกเสียจากว่าตัวท่านได้รู้ถึงธรรมชาติที่แท้จริงแห่งชีวิตของตนเอง ไม่เช่นนั้นแล้ว การปฏิบัติธรรมของตนจะเป็นการปฏิบัติที่ยากลำบากแสนสาหัสอย่างไม่มีที่สิ้นสุด ฉะนั้น ผู้ที่ปฏิบัติพุทธศาสนาในรูปแบบเช่นนั้นจึงถูกคัดค้านว่า เป็นคนนอกพุทธศาสนา ในตำรามหาสมถวิปัสสนากถาไว้ว่า ถึงแม้บุคคลพวกนี้จะได้ปฏิบัติศึกษาพุทธศาสนา แต่ความคิดเห็น หรือความเข้าใจของพวกเขาไม่ได้แตกต่างไปจากพวกนอกพุทธศาสนาเลย
